

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 205/2026-28

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ zastúpenej AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, Košice, proti postupu Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. K1-34Csp/43/2017 takto

rozhodol:

1. Postupom Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. K1-34Csp/43/2017 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Košice **prikazuje** v konaní sp. zn. K1-34Csp/43/2017 konať bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadosťučinenie **500 eur**, ktoré je Mestský súd Košice **povinný** vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Košice **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich jej právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Uznesením č. k. IV. ÚS 205/2026-15 zo 14. apríla 2026 Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal na ďalšie konanie podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť sťažovateľky, doručенú ústavnému súdu 7. júla 2025, ktorou sa sťažovateľka domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Mestského súdu Košice (ďalej len „mestský súd“) [pôvodne Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“)] v konaní vedenom pod sp. zn. K1-34Csp/43/2017 (ďalej len „napadnuté konanie“). Žiadala, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prieťahov a priznal sťažovateľke finančné zadost'účinenie 500 eur a náhradu trov právneho zastúpenia pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v procesnom postavení žalobkyne, ktorá sa návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhala zaplatenia dlžnej sumy voči žalovanému. Okresný súd vydal 21. apríla 2017 platobný rozkaz č. k. 34Csp/43/2017-23. Po včasnom podaní vecne odôvodneného odporu zrušil platobný rozkaz uznesením z 26. mája 2017. Sťažovateľka sa k odporu vyjadrila 15. júna 2017. Prvé pojednávanie vo veci bolo nariadené na 7. december 2017, avšak z dôvodu práceneschopnosti sudkyne bolo zrušené a nový termín pojednávania bol určený na 15. marec 2018. Prvoinštančný súd pojednávanie konané 15. marca 2018 odročil na neurčito na účel vykonania znaleckého dokazovania. Okresný súd vyzval 19. marca 2018 sťažovateľku na predloženie otázok znalcovi. Sťažovateľka predložila otázky 29. marca 2018. Uznesením zo 16. mája 2018 súd nariadil vykonanie znaleckého dokazovania, poveril vypracovaním znaleckého posudku znalca a uložil mu lehotu 60 dní na vypracovanie a podanie písomne vyhotoveného znaleckého posudku.

3. Znalecký posudok bol sťažovateľke doručený 25. septembra 2018, a to spolu s výzvou na vyjadrenie do 15 dní od jeho doručenia. Sťažovateľka požiadala o predĺženie lehoty na vyjadrenie k znaleckému posudku do 25. októbra 2018. Okresný súd doručil sťažovateľke 31. októbra 2018 vyjadrenie žalovaného k znaleckému posudku spolu s výzvou na vyjadrenie. Vyjadrenie k znaleckému posudku a vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného k znaleckému posudku sťažovateľka zaslala 12. novembra 2018.

4. Okresný súd doručil 15. januára 2019 predvolanie na pojednávanie, ktoré sa malo uskutočniť 25. apríla 2019. Uznesením z 18. apríla 2019 nariadil doplnenie znaleckého dokazovania a uložil znalcovi v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať doplnený písomný znalecký posudok. Z dôvodu nariadenia tohto znaleckého dokazovania bolo pojednávanie nariadené na 25. apríl 2019 zrušené. Doplnený znalecký posudok bol sťažovateľke doručený 19. júla 2019 a sťažovateľka sa k nemu vyjadrila 29. júla 2019.

5. Sťažovateľke bolo 3. októbra 2019 doručené vyjadrenie žalovaného k znaleckému posudku, súkromný znalecký posudok žalovaného a oznámenie o poistnom plnení spolu s výzvou, aby sa vyjadrila v lehote 15 dní od doručenia. Sťažovateľka požiadala o predĺženie lehoty a 4. novembra 2019 zaslala vyjadrenie, ku ktorému sa vyjadril žalovaný 21. novembra 2019. Vyjadrenie žalovaného bolo sťažovateľke zaslané 15. januára 2020.

6. Okresný súd doručil sťažovateľke 14. decembra 2020 predvolanie na pojednávanie nariadené na 15. apríl 2021, avšak toto pojednávanie bolo zrušené 13. apríla 2021 z dôvodu ochrany verejného zdravia. Následne bolo sťažovateľke 18. mája 2021 doručené predvolanie na pojednávanie nariadené na 9. november 2021, ktoré bolo odročené na 8. marec 2022. Po prejednaní veci na pojednávaní 8. marca 2022 bolo pojednávanie odročené na účel vyhlásenia rozsudku na 8. apríl 2022. Sťažovateľke bol doručený rozsudok 11. apríla 2022 a odvolanie proti nemu

podala 26. apríla 2022. Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu sťažovateľky bolo sťažovateľke doručené 10. mája 2022, pričom sťažovateľka sa k nemu vyjadrila 18. mája 2022. Odvolacia replika žalovaného bola sťažovateľke doručená 1. júna 2022.

7. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) o odvolaní rozhodol uznesením č. k. 11CoCsp/40/2022-517 zo 14. mája 2024 tak, že zrušil odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu v napadnutom zamietavom výroku a súvisiacom výroku o trovách konania, pričom v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie mestskému súdu.

8. Mestský súd doručil sťažovateľke 2. augusta 2024 predvolanie na pojednávanie nariadené na 23. január 2025. Zároveň ju vyzval na uvedenie všetkých návrhov na vykonanie dokazovania.

9. Pojednávanie uskutočnené 23. januára 2025 bolo odročené z dôvodu, že sa nedostavili obaja znalci, pričom mestský súd mal za to, že bolo potrebné vykonať ich výsluch a konfrontáciu. Preto určil nový termín pojednávania na 4. marec 2025, ktoré však bolo odročené na základe žiadosti znalca. Nový termín pojednávania bol určený na 22. apríl 2025. Pojednávanie bolo odročené po prejednaní veci na účel vyhodnotenia vykonaných výsluchov znalcov a ich konfrontácie na 27. máj 2025.

10. Z obsahu doručeného spisového materiálu a vyjadrenia mestského súdu ústavný súd zistil, že pojednávanie uskutočnené 27. mája 2025 bolo odročené na neurčito z dôvodu potreby nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania. Uznesením č. k. 34Csp/43/2017-660 z 13. júna 2025 mestský súd priznal znalcom odmenu. Následne uznesením č. k. 34Csp/43/2017-678 z 30. júna 2025 uložil sťažovateľke povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania a uznesením č. k. 34Csp/43/2017-696 zo 17. októbra 2025 mestský súd nariadil znalecké dokazovanie. Spis bol ustanovenému znalcovi zaslaný 29. októbra 2025.

11. Uznesením č. k. 34Csp/43/2017-721 z 13. novembra 2025 mestský súd opravil svoje predchádzajúce uznesenie, pretože pôvodné uznesenie neobsahovalo poučenie o vylúčení znalca a v ten istý deň nariadil zaplatenie preddavku na znalecké dokazovanie. Uznesením č. k. 34Csp/43/2017-737 z 8. decembra 2025 rozhodol o námietke zaujatosti znaleckej organizácie. Po predĺžení lehoty na podanie znaleckého posudku bol znalecký posudok doručený 30. marca 2026.

12. Prípisom z 9. apríla 2026 mestský súd vyzval sporové strany, aby sa v lehote 30 dní od doručenia výzvy spolu so znaleckým posudkom k tomuto znaleckému posudku vyjadrili.

II.

Argumentácia sťažovateľky

13. Sťažovateľka má za to, že konanie je zdĺhavé, keďže od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu uplynulo už 8 rokov a vec nie je právoplatne skončená. Tvrdí, že niet relevantnej okolnosti odôvodňujúcej dĺžku trvania napadnutého konania, a to s prihliadnutím na to, že jeho predmetom je len stanovenie výšky škody. Konštatuje, že mestský súd nekoná plynulo a efektívne, čím je porušované jej právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. V konaní bolo nariadených celkovo 10 termínov pojednávania, z čoho sa uskutočnilo len 5 z nich. Poukazuje aj na nečinnosť prvoinštančného súdu trvajúcu od konca roka 2019 do polovice roka 2022 a na dva roky trvajúce rozhodovanie krajského súdu.

14. Zároveň sťažovateľka poukazuje aj na aktivitu žalovanej, ktorá neakceptovala výšku škody stanovenú znaleckým posudkom a až o niekoľko rokov neskôr predložila súkromný znalecký posudok, ktorý neskôr vzal za základ pre svoje rozhodnutie mestský súd. Dôvodí aj nesústredeným postupom prvoinštančného súdu, ktorý je daný zrušením jeho prvého rozsudku krajským súdom a vrátením mu veci na ďalšie konanie.

III.

Vyjadrenie mestského súdu

15. Mestský súd vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti sp. zn. 1SprV/401/2026 z 27. apríla 2026 opísal priebeh konania v jeho časovej postupnosti. K právnej a faktickej zložitosti veci uviedol, že konanie o nároku na náhradu škody patrí medzi štandardné sporové konania, ktoré sú bežnou súčasťou rozhodovacej agendy súdu. Konštatuje určitú mieru zložitosti v predmetnej veci danú potrebou vykonávania rozsiahlejšieho dokazovania.

16. Vo vzťahu k správaniu sťažovateľky mestský súd uviedol, že nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodnili dopad na celkovú dĺžku trvania konania.

17. Pokiaľ ide o samotný postup mestského súdu, tento poukázal na celkovú dĺžku trvania konania presahujúcu 9 rokov a uviedol, že táto bola ovplyvnená potrebou vydania viacerých procesných rozhodnutí, ako aj odročení pojednávaní, resp. nestanovení pojednávaní v dôsledku pandémie COVID-19. Zároveň bližšie špecifikoval, že nedostatočnou rýchlosťou sa vyznačovalo obdobie po začatí konania, keď prvý termín pojednávania bol nariadený až po jednom roku od podania žaloby. Nasledujúce pojednávanie sa uskutočnilo až po štyroch rokoch, pričom jednotlivé časové intervaly medzi pojednávaniami boli neprimerane dlhé s tým, že aj po vrátení veci z krajského súdu súd uskutočnil pojednávanie až po 7 mesiacoch.

18. Ústavný súd nepovažoval za účelné vyzývať sťažovateľku na zaujatie stanoviska k vyjadreniu, keďže jeho obsah nevedol k pochybnostiam o potrebe vyhovieť ústavnej sťažnosti v jej esenciálnej podstate (porušenie označených práv).

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

19. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, pretože na základe podaní účastníkov konania a predloženého súdneho spisu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

20. Sťažovateľka ústavnou sťažnosťou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v napadnutom konaní.

21. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ktoré je garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť.

22. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 250/2025).

23. Z práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov vyplýva povinnosť súdu aj sudcu organizovať prácu tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo, teda zabezpečiť procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník (strana sporu) obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. V zmysle čl. 17 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. V zmysle § 157 ods. 1 CSP súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

24. K vzniku zbytočných prietáhov v konaní pred všeobecným súdom môže pritom dôjsť nielen jeho nečinnosťou, ale aj jeho neefektívnou, resp. nesústreďenou činnosťou (m. m. I. ÚS 7/2011).

25. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania (resp. strany v spore) a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľku.

26. Posudzujúc kritérium právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd sa prikláňa k posúdeniu zložitosti veci mestským súdom a po oboznámení sa so spisovým materiálom konštatuje, že čiastočne možno prisvedčiť tvrdeniu o skutkovej zložitosti veci, a to s ohľadom na potrebu vykonania znaleckého dokazovania. Zároveň ústavný súd prízvukuje, že ani skutková zložitosť veci neodôvodňuje, aby konanie nebolo právoplatne skončené ani po uplynutí viac ako 9 rokov od jeho začatia a stav právnej neistoty sťažovateľky naďalej pretrvával.

27. Pokiaľ ide o hodnotenie správania účastníka konania, ústavný súd nevzhliadol v aktivite sťažovateľky vystupujúcej v procesnom postavení žalobkyne také okolnosti, ktoré by svedčili o negatívnom vplyve na dĺžku trvania konania. Určitý vplyv na dĺžku trvania konania nepochybne mali opakované žiadosti sťažovateľky o predĺženie lehoty na poskytnutie vyjadrení, čo však s ohľadom na celkovú dĺžku trvania konania nemožno považovať za významnú okolnosť.

28. Z hľadiska preskúmania postupu mestského súdu ako tretieho kritéria posudzovaného ústavným súdom ústavný súd uvádza, že tento bol definovaný obdobiami prevažujúcej nečinnosti aj nesústreďeným postupom. Mestský súd už na začiatku konania postupoval neefektívne, keď

prvý termín pojednávania nariadil až po jednom roku od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu. Ďalšiu epizódu neefektívnej činnosti ústavný súd vidí v postupe súdu od doručení vyjadrení sporových strán k znaleckému posudku koncom roka 2019 až do 8. marca 2022, keď sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 8. apríl 2022 na účel vyhlásenia rozsudku. Pre toto obdobie bolo príznačné nariad'ovanie a rušenie termínov pojednávania.

29. V prevažujúcej časti konania mestský súd vystupuje v postavení korešpondenta zabezpečujúceho doručovanie podaní sporových strán a znalcov. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, že z celkového počtu 10 nariadených pojednávania sa uskutočnilo len 5 z nich. Ústavný súd nespochybňuje význam tejto činnosti súdu, poukazuje však na to, že samotné prejednanie veci predstavuje relevantný prostriedok na priblíženie sa k rozhodnutiu vo veci samej.

30. Po zabezpečení písomnej časti odvolacieho konania okresný súd predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľky 13. júna 2022. Krajský súd rozhodol o odvolaní zrušujúcim uznesením zo 14. mája 2024 a 20. júna 2024 vrátil spis mestskému súdu.

31. Zrušujúce uznesenie krajského súdu je príkladom nesústredeného postupu okresného súdu a obdobie rozhodovania krajského súdu treba vzhľadom na toto zrušujúce uznesenie pričítať na ťarchu okresného súdu. Z judikatúry ESLP (rozsudok ESLP z 18. 4. 2006 vo veci Patta proti Českej republike, sťažnosť č. 12605/02, bod 69) vyplýva, že aj nesprávny úradný postup na strane orgánu verejnej moci môže byť zohľadnený ako dôvod predĺženia dĺžky konania. Za takéhoto stavu sa preto obdobie dopadajúce na inštančne nadriadené súdy, ale aj na ústavný súd pričítava v neprospech okresného súdu z dôvodu už spomínanej nesústredenej činnosti (III. ÚS 301/2021, III. ÚS 661/2022).

32. Príkladom nesústredeného postupu mestského súdu je aj vydanie opravného uznesenia mestským súdom z 13. novembra 2025, ktorým mestský súd opravil uznesenie z 13. novembra 2025, a to v časti jeho poučenia týkajúcej sa vylúčenia znalca.

33. Odkazujúc na už uvedené, ústavný súd tak nemohol v prípade tejto ústavnej sťažnosti z ústavnoprávneho hľadiska akceptovať postup mestského súdu ako súladný s právom sťažovateľky na konanie bez zbytočných prieťahov a konštatuje, že postupom mestského súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadost'učinenia

34. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd rozhodol o porušení základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v napadnutom konaní, mestskému súdu prikázal, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádza (bod 2 výroku nálezu).

35. Keďže ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo porušené, zaoberal sa aj žiadosťou sťažovateľky o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Sťažovateľka požadovala priznanie zadosťučinenia 500 eur, čo odôvodňovala neprimeranou dĺžkou napadnutého konania, pričom zároveň konštatovala, že vzhľadom na procesné štádium konania (ku dňu podania ústavnej sťažnosti) nebol predpoklad jeho skončenia.

36. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (III. ÚS 103/2018). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia, pričom pri jeho určení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

37. Pri ustálení sumy finančného zadosťučinenia ústavný súd prihliadal okrem dĺžky napadnutého konania aj na jeho charakter a správanie sťažovateľky, ako aj na samotný postup mestského súdu. Vzhľadom na uvedené okolnosti preto rozhodol o priznaní finančného zadosťučinenia 500 eur (bod 3 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

38. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 949,17 eur (bod 4 výroku nálezu).

39. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [(ďalej len „vyhláška“); § 11 ods. 3, § 13a, § 16 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 je 371 eur a hodnota režijného paušálu je 14,84 eur. Sťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2025 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti). Ústavný súd vypočítanú náhradu trov sťažovateľky zvýšil podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, pretože jej právny zástupca je platiteľom tejto nepriamej dane.

40. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júna 2026

Libor Duľa
predseda senátu